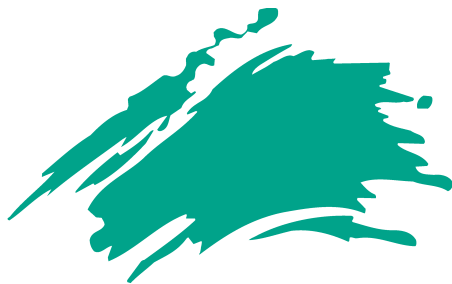

PASQUA la Vida que no s'acaba

Per celebrar la resurrecció de Jesús no en tenim prou amb un sol dia. Per això, ja de bon començament, els cristians van voler dedicar un temps llarg a recordar, una i altra vegada, que Jesús viu enmig nostre, que ens ha donat la seva vida, que ens ha renovat i fet fills de Déu pel baptisme. Per això, la Pasqua dura cinquanta dies, durant els quals som cridats a lloar Déu, a viure el gran goig de ser cristians, i a transmetre a tothom, amb la nostra manera de viure, la Bona Nova de l'amor de Déu. La Pasqua s'acaba amb el diumenge de la Pentecosta, en què celebrem que la resurrecció de Jesús continua en nosaltres, i en l'Església, i en el món sencer, per l'Esperit Sant, que és el mateix Esperit de Jesús que se'ns ha donat.

TEMPS DE DURANT L'ANY el camí de l'Evangelí

Acabat el temps de Pasqua, tornem altre cop al temps de durant l'any, que són les setmanes i els diumenges en què no celebrem cap esdeveniment especial, ni es ressalta cap actitud cristiana determinada. Aquesta segona part del temps de durant l'any comença amb dues festes, la Santíssima Trinitat i el Cos i Sang de Crist, el Corpus. I després comença un llarg seguit de diumenges, fins que tornem a començar el temps d'Advent. I en aquests diumenges, com en la primera part del temps de durant l'any, continuarà fent-nos de guia la lectura, de manera continuada, de l'evangelí que correspongui a aquell any. Per omplir-nos, sempre, de la vida i l'ensenyament de Jesús.

L'ANY CRISTIÀ

per reviuze la nostra salvació

La fe cristiana no són unes idees, no és una llista de coses que cal creure ni de comportaments que cal complir. La fe cristiana és viure una història, la història de la salvació de Déu, que té el seu centre en Jesús, en la seva mort i resurrecció. I això ho recordem i vivim al llarg de l'any.

Al començament, els cristians celebraven només el diumenge. Cada diumenge es reunien, compartien la fe i la vida, escoltaven la Paraula de Déu i celebraven l'Eucaristia, recordant allò que és més fonamental del ser cristià: la resurrecció de Jesús i la crida a viure tal com ell havia viscut.

Aviat, però, van començar a celebrar, un cop l'any, el dia aniversari de la mort i resurrecció de Jesús, que havia tingut lloc en els dies de la festa jueva de Pasqua. Així va néixer la Pasqua cristiana, que celebraven amb una llarga vetlla de pregària i festa per la resurrecció de Jesús, i que és l'origen de la nostra Vetlla Pasqual. I preparaven aquesta festa amb dos dies de dejuni, el divendres i el dissabte, recordant la seva mort. Al segle II, la festa de Pasqua es va anar eixamplant, fins a durar cinquanta dies, el que ara anomenem temps de Pasqua. I més tard, al segle IV, hi van afegir quaranta dies de preparació, el temps de Quaresma.

I va ser també al segle IV que van començar a celebrar la vinguda del Fill de Déu al món. A l'Orient ho celebraven el 6 de gener, i a Roma el 25 de desembre. I d'aquí neixen les nostres festes de Nadal i Epifania. Per a les quals, finalment, temps més tard, cap al segle VI, es va crear també un temps de preparació, que és l'Advent.

Així va quedar format bàsicament l'any litúrgic tal com ara el tenim.

La data principal és la de la Pasqua, el dia aniversari de la resurrecció de Jesús. La Pasqua cada any canvia, perquè el calendari jueu compta el temps segons la lluna (la Pasqua és el diumenge després de la primera lluna plena de la primavera). En canvi, per a l'altra gran festa, el Nadal, el dia que el celebrem no és cap aniversari de res, ja que no se sap quin dia va néixer Jesús.

Amb l'any cristià o any litúrgic, anem vivint la presència de Jesús i els moments bàsics de la salvació, i anem cultivant els sentiments i les actituds que aquesta història de la salvació ens convida a tenir. I cada any fem aquest itinerari:

ADVENT

el Senyor ve, nosaltres l'esperem, i li preparem el camí

L'Advent comença quatre diumenges abans de Nadal. És un temps d'esperança, de desig i de pregària perquè cadascú de nosaltres i el món sencer siguem transformats per l'amor de Déu, i de treball nostre per preparar el camí d'aquest amor. Així ens preparem per a la vinguda del Fill de Déu enmig nostre. Una vinguda que no és només el record de quan va venir a Betlem fa dos mil anys, sinó que és una vinguda que es fa realitat constantment en les nostres vides, i que es realitzarà de manera definitiva a la fi del temps.

NADAL

Déu és amb nosaltres

El 25 de desembre celebrem una gran alegria, tal com van anunciar els àngels: avui ens ha nascut un salvador, el Messies, el Senyor. Un infant en bolquers posat en una menjadora és el Fill de Déu que s'ha fet un dels nostres, carn de la nostra carn. I comencen uns dies de festes en què anem revivint aquesta gran alegria, i que culminen en la segona gran festa, el 6 de gener, en què celebrem que aquell infant és llum per a tots els pobles, representats en aquells savis d'Orient que s'acosten a adorar-lo.

TEMPS DE DURANT L'ANY

el camí de l'Evangeli

Acabat el temps de Nadal, comencen unes setmanes en què no celebrem cap esdeveniment especial, ni es ressalta cap actitud cristiana determinada. Sinó que cada diumenge som convidats a reunir-nos com a comunitat

cristiana, convocats per Jesucrist, per escoltar la seva paraula i compartir la seva taula. És el que s'anomena "temps de durant l'any". En aquests diumenges, el que ens fa de guia és anar llegint, de manera continuada, un dels evangelis, el que correspongui a aquell any. Per omplir-nos, senzillament, de la vida i l'ensenyament de Jesús.

QUARESMA

cruidats a convertir-nos i a tornar al Senyor

La Quaresma és el temps de preparació de la Pasqua. Un temps en què som cruidats a reconèixer que sovint som infidels a la vida nova que hem rebut en el nostre baptisme, a demanar perdó pels nostres pecats, i a treballar per convertir-nos i renovar la nostra vida. Perquè volem acompanyar sincerament Jesús que camina cap a la creu, per unir-nos a la seva mort i poder compartir amb ell la seva resurrecció. Els quaranta dies de la Quaresma comencen el Dimecres de Cendra i ens condueixen a viure la joia de la Pasqua. Una joia que només serà autèntica si realment la nostra vida s'ha transformat per assemblar-se més al que Jesús ha ensenyat i ha viscut.

SETMANA SANTA

la mort i la resurrecció de Jesús

La Setmana Santa són els dies centrals de l'any. Els dies en què commemorem allò que és més central de la nostra fe: Jesús que, per amor, per la seva fidelitat al camí de l'amor de Déu, és detingut, torturat i executat a la creu; i que, per la força de Déu, és ressuscitat d'entre els morts per viure amb Déu per sempre. Comencem amb el diumenge de Rams, en què aclamem Jesús que arriba a Jerusalem, i afirmem la nostra fe en el seu camí. I després, el Dijous Sant al vespre, comencem el que s'anomena el Tridu Pasqual: el Dijous, com una introducció, rebem d'ell el sagrament amb el qual el tindrem viu entre nosaltres per sempre, l'Eucaristia; el Divendres, l'acompanyem en la seva passió i la seva mort, la seva entrega total; el Dissabte, en silenci, som prop seu en el sepulcre; i la Nit Santa de Pasqua, celebrem el gran goig de la seva resurrecció.